

Spomienka na doc. MUDr. Klaudiu Kolibášovú, PhD., mim. prof.

Pani doc. MUDr. Klaudia Kolibášová, PhD., mim. prof., emeritná prednostka Dermatovenerologickej kliniky LF SZU a Univerzitnej nemocnice Bratislava – pracovisko Nemocnica Ružinov a emeritná vedúca Katedry dermatovenerológie LF SZU sa narodila 11. 2. 1944 v Turčianskom Sv. Martine. Vyrastala v učiteľskej-lekárskej rodine v Bratislave a od roku 1949 v Košiciach.

V roku 1960 maturovala na gymnáziu a následne sa prihlásila na Lekársku fakultu UPJŠ v Košiciach. Prijímacie pohovory úspešne absolvovala, ale z politických dôvodov (triedny pôvod) nebola prijatá na štúdium. V rokoch 1960–1961 preto pracovala ako pomocný technik na Vysokej škole technickej v Košiciach.

V roku 1961 po opätovnej úspešnej prijímacej skúške bola prijatá na LF UPJŠ v Košiciach (smer všeobecné lekárstvo), kde získala titul MUDr. a promovala dňa 18. 6. 1967. V roku 1967 nastúpila ako sekundárna lekárka na Kožnú kliniku FNŠP v Košiciach. Po roku praxe prestúpila na Dermatovenerologickú kliniku LF UK v Bratislave, kde ďalej pracovala ako sekundárna lekárka v rokoch 1968–1970. V roku 1970 sa stala asistentkou na Katedre dermatovenerológie ILF v Bratislave a po zložení atestácií z dermatovenerológie (atestácia I. stupňa v roku 1971 a II. stupňa v roku 1974) pôsobila ďalej na katedre ako odborná asistentka. Po úspešnom obhájení kandidátskej dizertačnej práce v roku 1982 na LF UK v Bratislave na tému „Psychosomatické vzťahy v kožnej medicíne“ jej bola Univerzitou Komenského v Bratislave udelená vedecká hodnosť kandidáta lekárskeho vied (CSc.). V roku 1996 obhájila svoju habilitačnú prácu na LF UK v Bratislave pod názvom „Psychosomatické vzťahy pri niektorých dermatózach“ a následne od 1. 1. 1997 bola menovaná docentkou v odbore dermatovenerológia. Taktiež v roku 1997 zložila atestáciu z korektívnej dermatológie.

V roku 1990 boli pani docentka Kolibášová a jej otec, univerzitný profesor Jaroslav Hympán, rehabilitovaní za krivdy spáchané komunistickým režimom (prof. Hympán bol nestorom slovenskej neurológie, zakladateľom prvej samostatnej neurologickej kliniky na Slovensku, v Košiciach v roku 1948, kde pôsobil ako prednosta kliniky 23 rokov a zastával aj množstvo ďalších významných funkcií. Po roku 1968, v období tzv. normalizácie bol však zbavený všetkých postov).

Pani docentka bola prvá, ktorá sa na Slovensku začala zaoberať problematikou psychodermatológie, čo je zrejme aj z názvu zvolených tém kandidátskej a habilitačnej práce a viacerých výskumných úloh (napr. VÚ č. 16-02-11 „Možnosti využitia psychofarmák v liečbe atopickej dermatitídy“). Jej záujem o psychodermatológiu podporo-

val aj jej manžel, doc. MUDr. Eduard Kolibáš, CSc., emeritný prednosta Psychiatrickej kliniky LF UK v Bratislave. Kožná klinika LF SZU ako jediná zamestnávala na úväzok klinického psychológa. Ďalším záujmom pani docentky bola svetloliečba kožných ochorení, viedla ambulanciu fototerapie na klinike, kde založila aj ambulanciu korektívnej dermatológie. Napísala monografiu pre potreby postgraduálneho štúdia a rutinnej praxe v spolupráci s ďalšími významnými dermatovenerológmi (Kolibášová K., Hegyi V., Hegyi E.: Ošetrovanie a liečenie kožných a pohlavných chorôb, 1994). Stala sa prednostkou Dermatovenerologickej kliniky SZU v roku 1992. Celý svoj profesionálny život pracovala na Katedre dermatovenerológie postgraduálneho inštitútu „doškolovák“ (od roku 1970 až do roku 2020), ktorý bol v priebehu času viackrát premenovaný: najprv ILF, potom IVZ, SPAM a v súčasnosti SZU (Slovenská zdravotnícka univerzita). Pani docentka viedla katedru od roku 1992 do roku 2014, ale aj po odchode do dôchodku ostala pracovať na katedre a podieľala sa na medzitým vybudovanej pregraduálnej a pokračujúcej postgraduálnej výučbe medikov a lekárov, bola členkou komisie pre špecializačné (atestačné) skúšky z dermatovenerológie.

Až po nečakanom akútnom ochorení musela v roku 2020 ukončiť svoje pôsobenie na katedre. Ostala však s nami v kontakte aj naďalej, intenzívne sa zaujímal o dianie vo výučbe medikov, o priebeh špecializačných skúšok a s neochvejným elánom a optimizmom nás podporovala v ďalšom budovaní katedry a výučby na univerzite. Radosť našla hlavne v kruhu svojej najužšej rodiny: manžela, dvoch dcér a ich rodín, ktorí jej boli oporou pri zvládaní následkov ochorenia. Aj v tomto období rada čítala a sledovala spoločenské dianie v televízii a rádiu. Optimizmus a životná sila ju neopúšťali.

No v auguste tohto roka ju postihlo ďalšie nečakané ťažké ochorenie, ktorému dňa 5. novembra 2025 podľahla v domácom prostredí, v kruhu svojich najbližších. Táto správa nás zaskočila a zarmútila.

Lúčime sa preto s pani docentkou a s úctou spomíname.

Češť jej pamiatke!

*Zoltán Szép a kolektív zamestnancov
Ústav dermatovenerológie LF SZU v Bratislave
a výučbové pracoviská ústavu*

